

НИКОЛАЙ ХАЙТОВ

СБОГОМ НА ЛЕЩАТА

chitanka.info

Славно нещо е лещата! Не случайно библейският Исав на времето е продал първородството на брата си Яков за една паница леща. С леща се прави прочутата лещена чорба — едно от най-обичаните и вкусни яденета на българската софра. Лошото е, че това драгоценно варивце, познато още в библейско време, започва да изчезва. Вече не вирее леща в нашето землище.

Защо е така? Защо лещата започва да се „губи“?

Едни казват, че нивите били много заплескани от изкуствени торове. Други обясняват, че в последно време плевелите много се били навъдили. Трети са на мнение, че времето не понасяло на лещата. Оказа се, че дребните простодушни зрънца кроят особена нежност, непозната на други семена, и тази им чувствителност е навярно причина за тяхната слабост. А може химическите торове да пречат на лещата. Може космическите сили да са се съюзили, за да я унищожат? Или в схватката с плевелите крехката, питомната лещица да отстъпва, както борът отстъпва на бука?

Възможно е също повишеното съдържание на въглекис да убива непригодната към замърсена атмосфера леща. Не е изключено пропускателната способност на озонната обвивка в стратосферата, след бомбардирането ѝ от атомните взривове, да се е видоизменила във вреда на лещата. Или слънчевите петна да ѝ влияят неблагоприятно.

А и техническата цивилизация обезценява лещата: освободени от физически труд, хората престанаха да се движат, надебеляха, за първи път в историята на нашия гърчав народ отслабването се превърна в проблем, а бобовите растения станаха, както се казва, непопулярни. Да не говорим, че „стресовите“ изнервиха стомасите, та не могат да понасят нито леща, нито боб. На всичко отгоре лещата се оказва икономически неизгодна, защото към нея все още не може да се приложи механизация (няма измислени лещокомбайни), а за ръчната ѝ обработка няма вече хора.

Загуби лещата и в състезанието с фидето на конци, от което се правят сега съвременните супи.

И най-сетне, просто не е модно в наше време човек да се храни с леща. За предпочитане е, когато те запитат какво си ял, да кажеш: „шницел натюр“, „киевски котлет“ или „медальон с гъби“, отколкото: „лещена чорба“. Накратко: лещата е морално износена. А това означава, че и всички космически сили да са на нейна страна —

включително и слънчевите петна, — тя ще изчезне, както изчезнаха от лицето на земята белоглавите орли.

Все едно как е, но ти, о, нежна, кротка лещо, си отиваш от нашия прекалено забързан свят, затуй нека да се простим, докато все още се срещат последните ти семенца.

Сбогом, лещо! Ние, които те помним, няма да забравим колко направи ти за възхода на човечеството и вечно ще славим дивните ти аромати! Дълго ще споменаваме сладостните мигове, изживени с тебе, преди да се бяха научили да те белят, люцят и обезобразяват. Тези, които не са те яли, няма да разберат какво изгубват, защото не ще познават твоя лещен вкус, благата ти миризма. Само ние, дете сме живели с тебе и чрез тебе, дете с тебе и чрез тебе сме израснали — ще знаем с колко обеднява светът, загубвайки лещата.

Бъдещите учени вероятно ще опишат най-подробно в книгите колко са тежали зърната ти, колко са били дебели люспите ти и каква форма са те имали, какви витамини и ензими са съдържали, но това няма да помогне на утрешните хора да разберат що за вариво си била ти... Защото твоята магия е във вкуса, а той не се описва нито с цифри, нито с думи.

Сбогом, лещо! И не кори сляпото време, което не знае кого спасява и кого затрива.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.